

סדר ברית מילה ~ נוסח תימן

אבי הבן מניח הכסא ליד מקום הברית ואומר בקול רם:

זֶה כָּפֶסֶת שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לְטוֹב: וְהוֹזִירִים הִקְהַל וְאוֹמְרִים: זֶה כָּפֶסֶת שֶׁל אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לְטוֹב:

כשִׁמְכַנְיָסִים אֶת הַתֵּינוּק לְמוֹל יִקְוֶמוּ הַכֹּל מִפְּנֵי וַיֹּאמְרוּ בְּקוֹל רֶם וּבְרִנָּה:

וְהִלְלוּהָ בְּרוּךְ אֲשֶׁר כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְכַל עֵינַי נְעֻלָּם. בְּרָא מְלֵאךְ וְנִלְגַל וְאוֹפֵן וּבְאֶדָם הַשְּׁלָם. וַיְבָרְכֵם לְאִמּוֹר פָּרוּ וּרְבוּ וּרְדוּ בְּעוֹלָם. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כּוֹלָם וְהִלְלוּהָ. אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצֵרֶיךָ, נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתֶךָ, קִדְשׁ הֵיכָלֶךָ: וְהִלְלוּהָ.

מִנְהַג אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁאֲבִי הַבֵּן מַחְזִיק אֶת הַנִּימוֹל לְכוּוֹן מִזְרָח, וְאוֹמֵר פְּסוּק בְּפִסּוּק. וְהִקְהַל אַחֲרָיו:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יְיָ מְלֵךְ יְיָ מְלֵךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:	אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:	אָנָּה יְיָ הַעֲלִיחָה נָּא
יְיָ מְלֵךְ יְיָ מְלֵךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:	אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא	אָנָּה יְיָ הַעֲלִיחָה נָּא

הָאֵב מִמְּנָה אֶת הַמוֹהֵל לְהִיּוֹת שְׁלוּחוֹ, וְהַמוֹהֵל מְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה: אִם אֲבִי הַבֵּן הַמוֹהֵל מְסִיִּים: לְמוֹל אֶת הַבֵּן:

וּמִיד אַחֲרֵי הַחִיתוּךְ מְבָרֵךְ אֲבִי הַבֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ.

וְהַעוֹמְדִים שֵׁם עוֹנִים: אָמֵן.

כְּשֵׁם שֶׁהַכְּנִסְתוֹ לְבְרִית, בֵּן תִּכְנַסְהוּ לְתוֹרָה וְלְמִצְוֹת וְלַחֻפָּה וְלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. אָמֵן.

וְאַחַר כֵּךְ מְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזְמַן הַזֶּה: אָמֵן.

וְאִח"כ קוֹרֵא שֵׁם לְתֵינוּק וְאוֹמֵר. בּוֹא בְּבְרִית (פְּלוֹנִי): וְגַם הַעוֹמְדִים אוֹמְרִים. בּוֹא בְּבְרִית (פְּלוֹנִי):

וְאוֹמְרִים יַחַד בְּקוֹל רֶם:

אָהוּב... בְּרוּךְ... גְּבוּר... דָּגוּל... הַדוּר... וְתִיק, ...יְבָרֵךְ הַיָּלֵד הַנִּימוֹל הַזֶּה וְתִהְיֶה מִילָתוֹ לְתִרוּפָּה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יִרְאֵי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ אֲשֶׁתֶּךָ כְּגִפְּן

פּוֹרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בְּנִיךָ בְּשִׁתִּילֵי זֵתִים סָבִיב לְשׁוֹלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִּי בֵן יְבוֹרֵךְ גְּבַר יִרְאֵי יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ

מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

וְאַחַר גִּמַר מַעֲשֵׂה הַמִּילָה מְבָרְכִים עַל כּוֹס יַיִן בְּרִכּוֹת אֵלוֹ: הַמְבָרֵךְ מַחְזִיק אֶת כּוֹס הַיַּיִן בְּיַמֵּינוּ וְאוֹמֵר

סְבְרֵי מְרַנְּן, וְעוֹנִים לְחַיֵּי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

מַחֲלָקִים הַדְּסִים וְכַדוּמָה וּמְבָרֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֵצֵי (מִיַּיִן) בְּשָׂמִים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיו מכתן, וחק בשארו שם, וצאצאיו חתם באות ברית קדש. על בן בשכר זאת, אל חי חלקנו צורנו צנה בצנאת קדושים להציל ידיות שארנו משחת, למען בריתו אשר שם בבשרנו. ברוך אתה יי, בורת הברית:

ואומר תפילה זו כוללת לנימול ולילדת:

תשתלח אסותא דחיי ודרתמי מן קדם מימרא דשמאי, למפרק ולשיזבא ולאסאח לינוקא הדין דאמהיל לקבלן ולאמיה דינוקא הדין דהיא צריכה אסו בישראל. יסי יתהון מרי שמאי וירחם עליהון. ויתסון כמא דאיתסיו מי מרה על ידי משה, וכמאי דיריחו על ידי אלישע. ותהי קצא לעקתהון לרחמא עליהון, ותקרב ותיתי אסותהון אסו שלמא קריבא. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון:

ומסיים בתפלה זו:

אלהינו ואלהי אבותינו, קים את הילד הזה לאביו ולאמו, ויקרא שמו בישראל (פלוגי) ישמח האיש ביוצאי חלציו, ותגל האשה בפרי בטנה, באמור: ישמח אביך ואמך. ותגל יולדתך: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך, (המוהל מטעים פעמיים, מעט מאצבעו לתינוק, כשאומר פסוק זה) ואמר לך בדמיך חיי, ואמר לך בדמיך חיי: ונאמר: זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבעתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: (פלוגי) הקטן השם יגדלהו, בשם שנכנס לברית, כך יכנס לתורה ולמצות ולחפה ולמעשים טובים. וכן יהי רצון ואמרו אמון.

נותן יין מהכוס לכוס קטן ומשגרו לילדת ושותה ונותן לאחרים לשתות: ביציאת התינוק ממקום הברית אומרים:

והללויה הילד הנימול הזה יברכהו אל רם. ויתברך בברכת משה בן עמרם, וכברכת מי שנגלה עליו בפרן ארם. והללויה:

אומרים קדיש יהא שלמא וכו' וי"א שאומרים ר' חנניה בן עקשיה אומר וכו' קדיש דעתיך – על ישראל. יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחה ויפרוק עמיה. בתיכון וביומיו ובית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי – יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמון. יהא שלמא רבא מן שמאי. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמון. עושה שלום במרומי. הוא ברחמי וחסדיו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמון: